

af Straffelovens af 10de Februar 1866 § 295, hvort der staaer omtalt elektriske Telegrafer. Disse ere i Dokumenter, som tillige med Andre i sin Tid ere sendte til den elektriske Kongres i Bern, oversatte ved „établissements électriques“, det er næppe nogen tydelig Oversættelse; jeg tror snarest, at man ved „établissement électrique“, maa forstaa Etablissementer, hvor der forsaerdiges elektriske Apparater. Og saa af den Grund maa jeg tilraade, at man indsætter denne Artikel 2. Derved vil Lovforslaget blive saa fuldstændig, at man ikke behøver at sende Uddrag af andre af vore Love. Med Hensyn til mit Forslag om Indsættelse af en ny Paragraf efter § 2, da glæder det mig, at det ærede Medlem her nær ved (Drenbøll) og jeg ere fuldstændig enige i Tanken, og jeg skulde meget gjerne kunne tiltræde hans Forslag, forsaavidt Udvalget vil have den Godhed nøie at overveie denne Sag og muligvis forandre lidt ved dette Forslag til tredje Behandling. Jeg skal nemlig gjøre opmærksom paa, at, naar man vedtager det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem her nær ved, saa frygter jeg for, at man ikke gjør Konventionens Artikel 5 fuldstændig Fyldest. Artikel 5 siger nemlig aldeles bestemt, i hvilken Afstand Skibe skulle holde sig borte fra de Kableskibe; der ere under Arbejdet, men hvis dette Endringsforslag, der nu er stillet, vedtages, synes det mig, at man gjør et Indgreb i denne Artikel 5, idet efter hans Forslag staaer det ikke som aldeles afgjort, at Skibe skulle være i den Afstand, som § 5 foreskriver; men kun, „for saa vidt Farvandet tillader det“. Naar jeg har stillet mit Forslag, er det af Hensyn til de lokale Forhold her i vort Land, idet det jo er givet, at Farvandene lidt ere saa snævre, at det vil være umuligt, for Seilskibe navnlig, at holde sig i den Afstand fra reparerende Kableskibe, som er foreskrevet i Loven. Det har været min Hensigt, men naar det Endringsforslag, der nu er stillet, bliver rettet saaledes som det vil vise sig meget let at rette — at det Udtryk „for saa vidt Farvandet tillader det“, kun kommer til at referere sig til dansk Søterritorium, tror jeg, hele denne Sag er bragt i Orden. Jeg skal derfor med største Fornøielse fraspalde det af mig stillede Endringsforslag. — Naar jeg har udtalt dette om Kortene, har jeg i og for sig naaet min Hensigt ved, at denne Sag er bleven omtalt her, idet jeg er ganske overbevist om, at Marineministeriet, der altid viser sig saa overordentlig forekommende mod Alt, hvad der har Interesse for Søen, ogsaa vil drage Omjorg for, at det efterhaanden bliver nøi-

agtig angivet, hvor Kablerne ligge, hvilket ganske vist har stor Interesse for alle Parter. Naar jeg endelig endnu under Nr. 3 har stillet Endringsforslag til § 3, saaledes at Begyndelsen af denne Paragraf bliver noget forandret, da er Anledningen deriil kun den, at jeg tror, det for alle Vedkommende vilde være ordentlig heldigt, om de fik en Paamindelse om, at de have at anvende nogen Forsigtighed, naar de uforsettlig komme i Berøring med et undersøist Kabel. Det, der nemlig meget hyppig sker og let kan ske, er at et Skib anker i Nærheden af et saadant undersøist Tov; der kommer en Storm paa, Skibet gaar i Drift, det foranlediger, at dets Anker fanger Kablet; naar Skibet da skal lette og gaa under Seil, skal det hive sit Anker, og samtidig dermed trækker det Kablet op i Vandforpen. Den Fremgangsmaade, som Vedkommende da som oftest bruger, er den, at man hisser sig ned i et Tov eller gaar ud i en Baad og hugger Tovet over. Det er ganske vist den nemmeste Maade at klare sig paa, thi saa have de deres Anker oppe. Men dette kan gøres paa en anden Maade, uden stor Gene for Vedkommende; de behøve blot at sætte en Taille fra Skibet paa Kablet og saa sænke Ankeret lidt og faae det klar af Kablet; paa den Maade bliver Kablet ikke hugget over, den hele Trafik ikke standset, og alle de betydelige Omkostninger, som Reparationerne foranledige, ville da undgaaes. Det er Grunden til, at jeg har stillet dette Forslag. — Svad mit Forslag til § 4 angaar, tror jeg, at naar § 2 vedtages, er det nødvendigt, at denne Tilføining ogsaa bliver tilsat, idet nemlig § 4 i Loven stemmer fuldstændig med Artikel 4 i Konventionen, kun med Undtagelse af, at man i Lovens § 4 ikke har medtaget Slutningsordene i Artikel 4, nemlig „uden at eventuelt Anvendelsen af nærværende Konventions Artikel 2 derved præjudiceres“. Naar Artikel 2 ikke optoges i selve Loven, saa maatte naturligvis de tilsvarende Ord falde bort; men naar Artiklen optages, forekommer det mig heldigt, om ogsaa disse Ord komme med ind i Lovens § 4. — Jeg skal endnu med Hensyn til det sidste Forslag, der er stillet af Udvalget om, at disse Sager skulle i Kjøbenhavn henlægges til Sø- og Handelsretten, udtale, at det finder jeg meget heldigt.

Formanden: Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han tog sit Endringsforslag under Nr. 2 tilbage. Jeg skal efter Forretningssordenen spørge, om Nogen optager det (Ophold). Det er saaledes bortfaldet.